

[Handelsministeren.]

get i det væsentlige saaledes, som det nu foreligger vedtaget af Folketinget.

Villemoes: Jeg skal kun sige, at mit Parti tager lige velvilligt paa dette Lovforslag, uanset hvor det er forelagt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Villemoes: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning.

vedtoges dette Forslag.

Formanden: Ogsaa for dette Udvalgs Vedkommende gør jeg opmærksom paa, at jeg paa et senere Tidspunkt vil udbede mig Tingets Samtykke til, at Udvalget ned sættes, inden Mødet slutter.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om et færøsk Klasselotteri.

Forhandlingen genoptoges.

Effersøe: For omtrent et Aar siden, i Rigsdagssamlingen 1928—29, afslog saavel Regeringen som Folketingets Finansudvalg Lagtingets Forslag til Lov om Oprettelse af et Lotteri for Færøerne. Den ærede Folketingsmand for Færøerne, Hr. Samuelsen, har meddelt mig, at han som Følge heraf ansaa det for aldeles unyttigt at forelægge et privat Lovforslag i den Retning. Det vilde udelukkende kunne betragtes som en Demonstration, som han ikke ønskede at iværksætte, og han lod derfor Sagen falde.

Det ærede Medlem for 7de Kreds, Forslagsstilleren (Patursson), kan vel ikke have været uvidende om, hvorledes Stillingen var den Gang for et Aars Tid siden. Vi erfarede forleden Dag, at ogsaa den nuværende Regering modsætter sig Oprettelsen af et færøsk Lotteri. Det ærede Medlem maa med Lethed have været i Stand til, inden han den 7. f. M. forelagde nærværende Lovforslag, at skaffe sig Vished for, at Sagen var uigen nemførlig i Rigsdagen. Naar han desuagtet har bragt sit Forslag frem, kan det kun op-

fattes som en Demonstration. Formaalet maa vel have været at benytte Lejligheden til at holde den lange Anklagetaale mod Danmarks Rigsstyre for dets Behandling af Færøerne saavel i Fortiden som i nyere Tid, som vi hørte her i Salen den 2. i denne Maaned.

Jeg mener, at der er Grund til i denne Forbindelse at henlede Opmærksomheden paa, at det ærede Medlem i Udlandet har ført Tale med lignende Tendens tidligere. Under en meget indgaaende Behandling af en Sag i Færøernes Lagting i Aaret 1923 blev det konstateret, at Forslagsstilleren samme Aar blandt andet havde gjort gældende, dels først i Norge overfor Presserepræsentanter, dels derefter ved et offentligt Møde i Thorshavn, at Færøerne var blevet vanstyret af Danmark, at Danmark for Tiden haandhævede en haardhændet Politik overfor Færingerne, at Spørgsmaalet om Færøernes Forening med Norge var kommet for hurtigt over os Færinger og tillige bagvendt, men at vi først maatte faa slaaet fast, at vi ejede hele Herredømmet paa Øerne, og først maatte faa oplyst hele Verden om den Politik, det danske Styre førte paa Færøerne; da, men ikke før, kunde vi gaa i Lag med Spørgsmaalet om Færøernes Sammenslutning med Norge. Dette, der alt var uberegtiget, er kun nævnt som Eksempel paa, hvad det ærede Medlem har udtalt ved forskellige Lejligheder i Norge og paa Færøerne. Under et Ophold paa Island i 1928 fremsatte det ærede Medlem nogle lignende Udtalelser overfor en Avis, for en væsentlig Del urigtige eller ren Fantasi. Endelig har det ærede Medlem skrevet og talt paa Færøerne i den samme Retning. Forespørgeren har, som jeg udtalte før, sagt, at det gælder om at faa oplyst hele Verden om den Politik, det danske Styre førte paa Færøerne. Man maa vel have Ret til at antage, at den Tale, det ærede Medlem holdt den 2. i denne Maaned, er et Led i denne Virksomhed, selv om Talen var forholdsvis afdæmpet mod, hvad jeg før har nævnt.

Vi har hørt om Monopolhandelen og dens skadelige Virksomhed. Monopolhandelen blev imidlertid ikke oprettet for at tjene ved den. Den var en Nødvendighed for at sikre Færøerne Forsyning af Nødvendighedsartikler og sikre Beboerne rimelige Priser baade paa de indførte og de udførte Varer. Samtidig søgte man naturligt at undgaa Tab og maaske ogsaa at faa en rimelig Rente af den Kapital, man anbragte i Handelen. Maaske blev Handelen opretholdt for længe, men Færingerne ønskede det selv. Hvorvidt Staten tjente ved